

Geboren te Izegem op 31 juli 1944, werd hij ingekleed in de abdij van Postel op 28 augustus 1963. Hij ontving toen de naam 'Albert'. Hij werd geprofest op 28 augustus 1965 en tot priester gewijd op 7 juni 1970. Missionaris in Congo (1970-1972). In de abdij vervulde hij de volgende taken: hulp-organist (1972-2015), medewerker in het Kontaktcentrum (1972-1977), sakrist en ceremoniemeester (1974-1985), missieprocurator (1977-2008). Als priester werkzaam in Mol-Rauw sinds 1974. Pastoor van Mol-Rauw (1990-2015). Parochievicar (2015) en sinds 2024 meewerkend priester in de pastorale eenheid Balen-Mol.

Gesterkt door de laatste sacramenten, overleed hij te Balen op 13 april 2026. Op 20 april 2026 werd zijn uitvaart gevierd in de abdijkerk van Postel en werd hij begraven op het abdijskerkhof.

Op Paasdag, vroeg in de ochtend, ontdekten de heilige vrouwen dat het graf van Jezus leeg was. Hij verscheen hen. Vol vreugde brachten zij God lof, want Hij had Jezus, zijn Zoon, doen verrijzen uit de dood. Elke dag, vroeg in de ochtend, bracht Albert, samen met ons, God lof tijdens het morgengebed in de abdijkerk. Daarna gebruikte hij samen met ons het ontbijt. In de weekends celebreerde hij de Mis, her en der in de PE Balen-Mol. Op weekdays deed hij dit ook in Mol-Rauw, zijn voormalige parochie, waar hij meer dan een halve eeuw werkzaam is geweest. Hij was daar ook betrokken bij het verenigingsleven: toneel spelen, pétanque,... Albert was een atypische kloosterling, maar hij was ook een toegewijde herder. Hoeveel kinderen zou hij niet gedoopt hebben? Hoe-

veel huwelijken zou hij niet ingezegend hebben? In hoeveel uitvaarten zou hij niet voorgegaan zijn? Als priester leefde hij naar het woord van Jezus: "Niet om gediend te worden, maar om te dienen" (Mc 10,45). Van wie had hij dit geleerd? Misschien van zijn medebroeders-missionarissen in Congo...

Enkele weken na zijn priesterwijding werd Albert, bij wijze van pastorale stage, naar Congo gezonden, naar het bisdom Lolo, gesticht door de abdij van Postel. Albert leerde snel de plaatselijke taal en ging er aan de slag als broussepater. Het eenvoudige leven van onze missionarissen lag hem wel, maar men had hem nodig in de abdij en na de voltooiing van zijn stage keerde hij terug naar het moederland. De banden met Congo en de Postelse missionarissen werden niet verbroken. Hij werd missieprocurator. Albert is in zekere zin altijd een broussepater gebleven. Hij leefde sober en was geneigd om zijn eigen gang te gaan. Aan zijn voorkomen hechtte hij niet zoveel belang.

De gezondheid van Albert was niet al te best. Vanaf januari ging het snel bergafwaarts. Hij bleek kanker te hebben. De laatste weken van zijn leven in deze wereld zijn voor Albert een ware beproeving geweest: lichamelijk en geestelijk. Eten veroorzaakte hevige pijn en hij wist dat zijn dagen geteld waren. De tijd die hem nog restte, gebruikte hij om afscheid te nemen van zijn dierbaren. Op Paaszondag, het feest van de verrijzenis van Jezus, woonde hij nog een viering bij in de kerk van Rauw. Hij kon de Mis niet meer celebreren. Op die dag werd in de Mis over Jezus verkondigd:

Geboren te Izegem op 31 juli 1944, werd hij ingekleed in de abdij van Postel op 28 augustus 1963. Hij ontving toen de naam 'Albert'. Hij werd geprofest op 28 augustus 1965 en tot priester gewijd op 7 juni 1970. Missionaris in Congo (1970-1972). In de abdij vervulde hij de volgende taken: hulp-organist (1972-2015), medewerker in het Kontaktcentrum (1972-1977), sakrist en ceremoniemeester (1974-1985), missieprocurator (1977-2008). Als priester werkzaam in Mol-Rauw sinds 1974. Pastoor van Mol-Rauw (1990-2015). Parochievicaris (2015) en sinds 2024 meewerkend priester in de pastorale eenheid Balen-Mol.

Gesterkt door de laatste sacramenten, overleed hij te Balen op 13 april 2026. Op 20 april 2026 werd zijn uitvaart gevierd in de abdijkerk van Postel en werd hij begraven op het abdijkerkhof.

Op Paasdag, vroeg in de ochtend, ontdekten de heilige vrouwen dat het graf van Jezus leeg was. Hij verscheen hen. Vol vreugde brachten zij God lof, want Hij had Jezus, zijn Zoon, doen verrijzen uit de dood. Elke dag, vroeg in de ochtend, bracht Albert, samen met ons, God lof tijdens het morgengebed in de abdijkerk. Daarna gebruikte hij samen met ons het ontbijt. In de weekends celebreerde hij de Mis, her en der in de PE Balen-Mol. Op weekdays deed hij dit ook in Mol-Rauw, zijn voormalige parochie, waar hij meer dan een halve eeuw werkzaam is geweest. Hij was daar ook betrokken bij het verenigingsleven: toneel spelen, pétanque,... Albert was een atypische kloosterling, maar hij was ook een toegewijde herder. Hoeveel kinderen zou hij niet gedoopt hebben? Hoe-

veel huwelijken zou hij niet ingezegend hebben? In hoeveel uitvaarten zou hij niet voorgegaan zijn? Als priester leefde hij naar het woord van Jezus: "Niet om gediend te worden, maar om te dienen" (Mc 10,45). Van wie had hij dit geleerd? Misschien van zijn medebroeders-missionarissen in Congo...

Enkele weken na zijn priesterwijding werd Albert, bij wijze van pastorale stage, naar Congo gezonden, naar het bisdom Lolo, gesticht door de abdij van Postel. Albert leerde snel de plaatselijke taal en ging er aan de slag als broussepater. Het eenvoudige leven van onze missionarissen lag hem wel, maar men had hem nodig in de abdij en na de voltooiing van zijn stage keerde hij terug naar het moederland. De banden met Congo en de Postelse missionarissen werden niet verbroken. Hij werd missieprocurator. Albert is in zekere zin altijd een broussepater gebleven. Hij leefde sober en was geneigd om zijn eigen gang te gaan. Aan zijn voorkomen hechtte hij niet zoveel belang.

De gezondheid van Albert was niet al te best. Vanaf januari ging het snel bergafwaarts. Hij bleek kanker te hebben. De laatste weken van zijn leven in deze wereld zijn voor Albert een ware beproeving geweest: lichamelijk en geestelijk. Eten veroorzaakte hevige pijn en hij wist dat zijn dagen geteld waren. De tijd die hem nog restte, gebruikte hij om afscheid te nemen van zijn dierbaren. Op Paaszondag, het feest van de verrijzenis van Jezus, woonde hij nog een viering bij in de kerk van Rauw. Hij kon de Mis niet meer celebreren. Op die dag werd in de Mis over Jezus verkondigd: